

DRAUMSPEKI OG SJÓSÓKN

REGINN

Á NÆSTA ári réðst ég á Regin frá Reykjavík. Þorsteinn Jónsson borgari, útgerðarmaður og kaupmaður átti bátinn og átti hann að vera í flutningum. Þorsteinn Jónsson, sem sumir kölluðu „grútt“ vegna þess að hann keypti lifur og bræddi í lýsi, en ekki af því, að hann væri sinkur, því fór viðs fjarri, var ágætur maður, framkvæmdasamur og hjálpfús, enda var hann vinsæll af öllum, sem komust í snertingu við hann. Hann hafði haft útgerð á Skálum á Langanesi og þar hafði ég hitt hann áður. Þá stóð hann við gríðarstóran bræðslupott, sem sauð í og kraumaði, og hrærði í honum. Þá var hann svo klæddur, að hann var í „selskapsbuxum“, dökkum og röndóttum með harðan hatt á höfði, og lét gamanyrði fjúka.

Þorsteinn hafði umsvif víða og þar á meðal í Vestmannaeyjum. Fyrst um veturinn vorum við í flutningum á Faxaflóahöfnum og til og frá Vestmannaeyjum. Hann hafði ákveðið, að hefja útgerð frá Dritvík á Snæfellsnesi og hafði hann ráðið að byggja þar skála mikinn, sem jafnframt átti að vera sjóbúð og fluttum við byggingarferni til Dritvíkur. Þessi mikla sjó-

búð var reist, en ekki er mér kunnugt um það, hvort hann hóf þar nokkurntíma útgerð eða hvernig hún gekk, en sjóbúðin stendur enn eða stóð fyrir nokkrum árum. Þegar ég var á vitaskipinu Her móði sá ég hana oft þegar við áttum leið þarna framhjá.

Tvisvar sinnum komumst við í hann krappann meðan ég var á Regin. Í hið fyrra sinn kviknaði í skipinu og leit illa út um tíma, að okkur tækist að ráða niðurlögum eldsins, en okkur tókst það þó að lokum, og tjónið á skipinu varð minna en á horfðist. Í hið síðara sinn tók mig út og skal ég nú segja þér frá því.

GRASTÓGIÐ BJARGAÐI MÉR

VIÐ höfðum farið til Vestmannaeyja með vörur, póst og farþega. Lágum við þar um nóttina. En fönni var heitið til Austfjarða. Við höfðum haft allmikið grastóg í bátnum til þess að binda hann með í Vestmannaeyjum og víðar á höfn um. Þegar ég kom á fætur um morguninn, varð mér litið á grastógið og minntist þá allt í einu, að mig hafði dreymt mikið um nóttina og fannst mér, að grastógið hefði á einhvern hátt komið við

sögu í draumnum, án þess að ég vissi glögglega hvernig það hafði fléttast inn í hann. Annars mundi ég það úr draumnum, að við værum að leggja af stað og síðan að ég fengi högg og væri að busla í sjónum. Þegar við komum austur undir Ingólfshöfða hætti báturinn að draga, svo að við urðum að leggja honum til á seglunum. Þetta varð til þess, að ég fór að sýsla við grastógið, í hálfgerðu hugsunarleysi þó. Ég batt annan endann á því við spílfótinn, hringaði síðan trossuna upp og súrraði niður og hringaði milli slánna á lúgunni. Og þannig gekk ég svo vel frá þessu sem ég kunní. Þegar vaktaskipti urðu þurftum við að fara framá til þess að vekja vaktina, sem við átti að taka. Ég hafði staðið við stýrið og það ég ung-
ingspílt að taka við því og fór sjálfur fram í. En ég var ekki kom

Síðari hluti

inn nema miðja leið þegar bátnum sló flötum, og á sömu stundu tók hann á sig svo mikla sjóa á bæði borð, að ég missti fótanna og sagaðist úthyrðis. Svo vildi til að ég var í olíustakki og flaut ég í honum aftur með bátnum. Meðan ég er að svamla þarna, finn ég að eitt hvað kemur við mig og þreifa ég eftir því og sé að þarna er tógið. Ég greip strax til þess og um leið og ég náði taki á því, var ég kom-

VSV SKRÁÐI